

บทความจากวิทยานิพนธ์เพื่อการเผยแพร่

ชื่อเรื่อง

(ภาษาไทย) การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ด้านการวาดภาพและเจตคติต่อการวาดภาพของนักเรียนระดับอนุบาล 3 ที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับที่เรียนรู้ตามรูปแบบชิปปา

(ภาษาอังกฤษ) A COMPARISON OF CREATIVE THINKING AND ATTITUDE TOWARD DRAWING OF LEVEL 3 KINDERGARTEN STUDENTS LEARNING BY STORYLINE APPROACH WITH THOSE LEARNING BY CIPPA MODEL

ชื่อผู้วิจัย

(ภาษาไทย) อรษา จิตประพันธ์

(ภาษาอังกฤษ) ORASA JITPRAPHAN

ABSTRACT

The purposes of this research were to compare the creative thinking and attitudes toward drawing of kindergarten level 3 students learning by storyline approach and the ones learning by CIPPA Model.

The sample group consisted of 34 kindergarten level 3 students in the 2nd semester of 2007 academic year of Wiparat School under the Office of Prathoomthani Private Education Service Area 1. The students were divided into two groups. The two experimental groups were divided by Randomized Block Design. The first experimental group including 17 students were taught by storyline approach and the other experimental group was taught by CIPPA Model. The duration of the experiment was 18 hours by using the Experimental Research. Statistical analysis was performed in terms of multiple analysis of covariance (MANOVA) at the statistically significant level of .01

The research results were :

1. The creative thinking scores of the students learning by storyline approach and the ones learning by CIPPA Model were not significantly different.

2. The attitude scores of the students learning by storyline approach and the ones learning by CIPPA Model were not significantly different

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ด้านการวาดภาพ และเจตคติต่อการวาดภาพของนักเรียนระดับอนุบาล 3 ที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับที่เรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนระดับอนุบาล 3 จำนวน 34 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนวิภารัตน์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเอกชนในจังหวัดปทุมธานี เขต 1 จัดเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม โดยการแบ่งแบบ Randomized Block Design แบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 เรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่อง จำนวน 1 กลุ่ม กลุ่มละ 17 คน และกลุ่มทดลองที่ 2 เรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา จำนวน 1 กลุ่ม กลุ่มละ 17 คน ใช้ระยะเวลาในทดลอง 18 ชั่วโมง โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง(Experimental Research)วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณ (MANOVA) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01

ผลการวิจัยพบว่า

1. คะแนนความคิดสร้างสรรค์ด้านการวาดภาพโดยเฉลี่ยของนักเรียนระดับอนุบาล 3 ที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับที่เรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา ไม่แตกต่างกัน
2. คะแนนเจตคติต่อการวาดภาพโดยเฉลี่ยของนักเรียนระดับอนุบาล 3 ที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับที่เรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา ไม่แตกต่างกัน

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระทรวงศึกษาธิการ โดยคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้เห็นความสำคัญของการคิด และคิดเป็น จึงได้จัดทำพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ 2542 ขึ้น (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ 2542 (2542 : 21-24) โดยมีสาระสำคัญ คือ การฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาและการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ 2542 นำไปสู่มาตรฐานการศึกษาของผู้เรียน ในมาตรฐานที่ 4 ที่กำหนดให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรองและมีวิสัยทัศน์ ทอแรนซ์ (Torrance. 1962 : 17) ได้สนับสนุน

อีกว่าผลจากความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ก่อให้เกิดนวัตกรรมและความก้าวหน้าในเทคโนโลยีต่างๆมากมายและค้นพบสิ่งแปลกใหม่ทางวิทยาศาสตร์ ทางการแพทย์ การคมนาคม การผลิตเครื่องคอมพิวเตอร์ เนื่องจากบุคคลเหล่านี้เป็นผู้บุกเบิกค้นคว้าริเริ่มงานแปลก ๆ ใหม่ ๆ รวมทั้งประดิษฐ์คิดค้นเครื่องมือต่าง ๆ ให้ก้าวหน้าและทันสมัยอยู่เสมอ ซึ่งส่งผลถึงการพัฒนาประเทศได้อย่างรวดเร็ว หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยมุ่งให้เด็กมีการพัฒนาการที่เหมาะสมกับวัย ตามความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา การที่เด็กได้วาดภาพสักภาพหนึ่ง ก็เป็นเครื่องพิสูจน์แล้วว่าเขาได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ต่อสิ่งแวดล้อมรอบๆตัวเขาในระดับใดระดับหนึ่งเป็นการเรียนรู้จากการใช้ความรู้สึกสัมผัสอย่างแท้จริง และยังเปิดโอกาสให้เด็กได้มีโอกาสคิดสร้างสรรค์ ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่สืบ (Schirmacher, 1998 : 237) และการที่เด็กจะสามารถวาดภาพออกมาได้ดีและหลากหลายจะต้องมีความชอบและถนัดในการวาดภาพ ซึ่งขึ้นอยู่กับเจตคติของแต่ละบุคคลว่าจะอยู่ในด้านบวกหรือด้านลบ (กาญจนา บุญส่ง, 2542 : 22) การจัดการเรียนการสอนในยุคนิรุกติรูปการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้ด้วยการลงมือกระทำ มีส่วนร่วมอย่างจริงจังทั้งความคิด จิตใจ สมอ จะทำให้เกิดความประทับใจ เรียนรู้ด้วยความเข้าใจ ซาบซึ้งจดจำได้ดี สามารถคิดได้กว้างไกล นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน นำไปสู่การคิดค้น การแก้ปัญหา และสร้างสรรค์งานใหม่ได้ (อารี พันธมณี, 2547 : 1) การเรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่อง เป็นนวัตกรรม การเรียนการสอนโดยใช้วิธีการสร้างเรื่องใช้หลักการเรียนรู้และการสอนหลายประการ การเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปาเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนแนวใหม่ขึ้นมาเป็นกระบวนการจัดการศึกษาที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญเน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติมากที่สุด (ทศนา เขมมณี, 2548 : 283)

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้พบว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องและการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปา หลังเรียนสูงขึ้น

โรงเรียนวิภาวดีได้รับผลการประเมินคุณภาพภายนอกจาก สมศ. รอบแรก เมื่อวันที่ 5-7 มกราคม พ.ศ 2548 ในด้านของผู้เรียนมาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ อยู่ในระดับคุณภาพ พอใช้ และสมศ. วิเคราะห์สถานศึกษาจากผลการประเมินว่าให้มาตรฐานที่ 5 ดังกล่าวเป็นจุดควรพัฒนาว่าผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรองอยู่ในระดับน้อย ผู้วิจัยจึงอยากที่จะส่งเสริมทักษะดังกล่าวให้เกิดขึ้นกับนักเรียนที่ยังไม่มีทักษะทางด้านนี้ โดยใช้วิธีการดังกล่าวเพื่อหาคำตอบและ ส่งเสริมทักษะดังกล่าวให้มีมากขึ้น เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเด็กปฐมวัยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ด้านการวาดภาพของนักเรียนระดับอนุบาล 3 ที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับที่เรียนรู้ตามรูปแบบชิปปา
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการวาดภาพของนักเรียนระดับอนุบาล 3 ที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับที่เรียนรู้ตามรูปแบบชิปปา

วิธีการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) โดยศึกษากลุ่มทดลอง ทั้ง 2 กลุ่ม สอบก่อนและหลังการทดลอง (Pretest – posttest design with nonequivalent group) ตามรูปแบบของคุกและแคมเบลล์ (Cook and Campbell. 1979 : 120-123)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 37 โรงเรียน นักเรียนจำนวน 1,487 คน โรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ปทุมธานี เขต 1

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็น นักเรียนที่มีอายุระหว่าง 5-6 ขวบที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ของโรงเรียนวิภารัตน์ จังหวัดปทุมธานี จำนวน 34 คน การทดลองในครั้งนี้ ซึ่งจัดเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม คือ ห้องอนุบาลปีที่ 3/1 จำนวน 11 คน และห้องอนุบาลปีที่ 3/2 จำนวน 23 คน เนื่องจากสติปัญญาของนักเรียนแต่ละคนมีไม่เท่ากันและอาจเข้ามามีอิทธิพลต่อการทดลอง ผู้วิจัยจึงเลือกทำการสุ่มแบบ (Randomized block design)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการสร้างเครื่องมือ

1. แผนการจัดประสบการณ์ด้วยวิธีการสร้างเรื่อง ศึกษาการเรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่อง ความคิดสร้างสรรค์ พัฒนาการในการวาดภาพของเด็กปฐมวัย เพื่อกำหนดโครงสร้างและแผนให้สอดคล้อง เขียนแผนการจัดประสบการณ์ โดยกำหนดการจัดกิจกรรม 6 สัปดาห์ ๆ ละ 3 วัน ๆ ละ 1 ชั่วโมง นำแผนการจัดประสบการณ์ด้วยวิธีการสร้างเรื่อง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบดัชนีความสอดคล้อง (Index of – objective หรือ IOC) (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2543 : 247- 251)

2. แผนการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบชิปปา ศึกษาการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปา ความคิดสร้างสรรค์ พัฒนาการในการวาดภาพของเด็กปฐมวัย เพื่อกำหนดโครงสร้างและแผนให้สอดคล้อง จัดทำแผนการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบชิปปา โดยกำหนดการจัดทำแผน 6 สัปดาห์ ๆ ละ 3 วัน ๆ ละ 1 ชั่วโมง นำแผนการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบชิปปา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านตรวจสอบดัชนีความสอดคล้อง IOC

3. แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ด้านการวาดภาพ คือ แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยได้พัฒนามาจากแบบทดสอบของ ทอร์เรนซ์ โดยอาศัยแบบทดสอบรูปภาพแบบ ก เป็นพื้นฐาน การทำแบบทดสอบ ศึกษารายละเอียดความคิดสร้างสรรค์แบบอเนกนัยตามแนวคิดของ กิลฟอร์ด ศึกษารายละเอียดแบบทดสอบของทอร์เรนซ์จากหนังสือหลายเล่ม เพื่อนำมาเป็นพื้นฐานของการเขียนแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ด้านการวาดภาพ ออกแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ด้านการวาดภาพ ประกอบด้วย 3 กิจกรรม คือ 1) กิจกรรมการวาดภาพ 2) กิจกรรมการต่อเติมภาพให้สมบูรณ์ 3) กิจกรรมการวาดเส้นกุ่มขนาน เหน้กการให้คะแนน แบ่งตามความคิดอเนกนัยของ กิลฟอร์ด (Guilford. 1968 :62) มี 4 องค์ประกอบ คือ ความคิดคล่องแคล่ว ความคิดริเริ่ม ความคิดละเอียดลออ ความคิดยืดหยุ่น การตรวจสอบคุณภาพ นำแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ด้านการวาดภาพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านตรวจสอบดัชนีความสอดคล้อง IOC และหาค่าความเชื่อมั่น

4. แบบวัดเจตคติต่อการวาดภาพ ศึกษาทฤษฎีเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติศึกษาหลักการและวิธีการการสร้างแบบวัดเจตคติ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดเจตคติต่อการวาดภาพ สร้างแบบวัดเจตคติต่อการวาดภาพโดยใช้แบบวัดมาตราส่วนประมาณค่าแบบ สัตยลักษณ์ 2 ระดับ คือ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย (พิชิต ฤทธิ์จรูญ. 2545 : 66-68) วัดทั้งหมด 3 ด้าน คือ 1) ด้านความคิดเห็น 2) ด้านความรู้สึก 3) ด้านท่าทีพฤติกรรม นำแบบวัดเจตคติต่อการวาดภาพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านตรวจสอบ ดัชนีความสอดคล้อง IOC และหาค่าความเชื่อมั่น

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามขั้นตอนดังนี้

1. ขึ้นเตรียมความพร้อมก่อนการทดลอง
2. พบผู้บริหาร โรงเรียน เพื่อชี้แจงพร้อมการอธิบายจุดประสงค์และรูปแบบการวิจัย
3. พบครูประจำชั้น เพื่อชี้แจงรูปแบบการวิจัย พร้อมทั้งขอความร่วมมือในการลงมือปฏิบัติทดลอง

ปฏิบัติทดลอง

4. สร้างความคุ้นเคยกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์
5. ทดสอบก่อนการทดลองทั้ง 2 กลุ่มทดลอง โดยใช้แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์

ด้านการวาดภาพและแบบวัดเจตคติต่อการวาดภาพ

6. ดำเนินการทดลองมีขั้นตอนดังนี้

6.1 กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มที่ใช้การทดลองโดยได้รับการเรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องเป็นเวลา 6 สัปดาห์ ๆ ละ 3 วัน ๆ ละ 1 ชั่วโมง กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มที่ใช้การทดลองโดยการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปป่าเป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ ๆ ละ 3 วัน ๆ ละ 1 ชั่วโมง ตั้งแต่วันที่ 28 มกราคม – 4 มีนาคม 2551

6.2 เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดลองหลังการทดลองทั้ง 2 กลุ่มทดลองโดยใช้แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ด้านการวาดภาพและแบบวัดเจตคติต่อการวาดภาพแบบเดียวกับที่ทดสอบก่อนการทดลอง

6.3 นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบไปวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ก่อนทำการทดลองนำแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ด้านการวาดภาพและแบบวัดเจตคติต่อการวาดภาพไปทดสอบนักเรียนระดับอนุบาล 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 ห้องจำนวน 34 คน แล้วนำแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ด้านการวาดภาพและแบบวัดเจตคติต่อการวาดภาพไปตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อนำคะแนนไปวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติ

2. ดำเนินการทดลองโดยผู้วิจัยทำการสอนเองทั้ง 2 กลุ่ม เพราะตัวครูผู้สอนอาจมีอิทธิพลต่อผลการเรียนได้ หากใช้ผู้สอนที่ไม่ใช่คนเดียวกันก็อาจเป็นเหตุให้ไม่อาจยืนยันผลการทดลองได้อย่างเต็มที่

3. จัดการเรียนการสอนแบบสลับเวลาระหว่างเวลา 9.00 – 10.00 น. กับ 10.15 – 11.15 น. เพราะถ้าไม่จัดสลับเวลาเรียนอาจจะทำให้กลุ่มที่เรียนก่อนมีผลการเรียนดีกว่ากลุ่มที่เรียนหลัง ซึ่งเท่ากับทำให้ไม่สามารถยืนยันผลการทดลองได้เต็มที่

4. หลังการทดลอง นำแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ด้านการวาดภาพ และแบบวัดเจตคติต่อการวาดภาพไปทดสอบกับนักเรียนระดับอนุบาล 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 ห้อง จำนวน 34 คน แล้วนำแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ด้านการวาดภาพและแบบวัดเจตคติต่อการวาดภาพไปตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อนำคะแนนไปวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การทดสอบสมมุติฐานใช้การวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณ (MANOVA) โดยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญไว้ที่ .01

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

1. คะแนนความคิดสร้างสรรค์ด้านการวาดภาพโดยเฉลี่ยของนักเรียนระดับอนุบาล 3 ที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับที่เรียนรู้ตามรูปแบบซิปปาไม่แตกต่างกัน นักเรียนกลุ่มที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่อง ไม่แตกต่างกันกับกลุ่มที่เรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา โดยการเรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา สามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ด้านการวาดภาพและมีส่วนช่วยส่งเสริมให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ด้านการวาดภาพได้เพิ่มขึ้นเหมือนกัน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมนึก ปฏิพานนท์ (2542 : 73) ได้วิจัยผลการใช้ วิธีการสร้างเรื่อง ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ใช้วิธีเรียน โดยใช้วิธีการสร้างเรื่อง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่แตกต่างจากนักเรียนที่เรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. คะแนนเจตคติต่อการวาดภาพโดยเฉลี่ยของนักเรียนระดับอนุบาล 3 ที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับที่เรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา ไม่แตกต่างกัน การเรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา สามารถพัฒนาเจตคติต่อการวาดภาพได้ ซึ่งดูได้จากเจตคติต่อการวาดภาพก่อนและหลังการทดลอง โดยที่เจตคติต่อการวาดภาพหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองทั้ง 2 รูปแบบดังกล่าวมีส่วนช่วยส่งเสริมให้เกิดเจตคติต่อการวาดภาพได้เพิ่มขึ้นเหมือนกัน

สรุปและข้อเสนอแนะ

1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรกำหนดเป็นนโยบายให้จัดฝึกอบรมเรื่องการเรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับที่เรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา เพื่อกำหนดแผนงานการฝึกอบรมแก่ครูในสถานศึกษาที่รับผิดชอบ โดยอาจจัดเป็นหลักสูตรสั้นตามความเหมาะสม

2. ศิษยานิเทศก์ของภาครัฐไม่ค่อยมีเวลาได้ไปนิเทศก์การสอนของครู ดังนั้นจึงควรจัดให้มีการฝึกอบรมให้กับผู้บริหาร หัวหน้าสายหรือบุคคลอื่นๆที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการนิเทศก์และการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา เพื่อนำไปใช้ได้ถูกต้อง

3. สถานศึกษาควรเสนอแนะผู้บริหารให้มีการ มุ่งเน้นให้ครูนำทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปาไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน มีการติดตามกำกับดูแลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีความมั่นใจว่าครูได้นำทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปาไปใช้จริง ๆ

4. ผู้บริหารจัดอบรมครูเชิงปฏิบัติการให้กับครูในระดับอนุบาล เกี่ยวกับเรื่องการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปาในโรงเรียน โดยการเชิญวิทยากรในสถาบันอุดมศึกษามาให้การฝึกอบรม

5. การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้น ครูผู้สอนต้องศึกษา หลักการ เป้าหมาย ขั้นตอน ให้ชัดเจนและปรับให้เหมาะสมกับกิจกรรมและวัยผู้เรียน โดยศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น ห้องสมุด หรือสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

6. ครูผู้สอนต้องเข้าใจบทบาทของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปา เป็นผู้จัดบรรยากาศ สถานการณ์ต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการเรียนการสอน

7. ครูต้องส่งเสริมและกระตุ้นให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออกในการแสดงความคิดเห็นต่อกลุ่ม โดยให้ความร่วมมือกับกลุ่มอย่างแท้จริง ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ เพื่อให้งานประสบความสำเร็จ

8. ผู้ปกครองควรเข้ามามีบทบาท โดยให้ความดูแลเอาใจใส่กับบุตรหลานอย่างใกล้ชิด โดยการพูดคุย ตั้งคำถามหลายรูปแบบ เพื่อให้บุตรหลานได้ฝึกการคิดหาคำตอบอย่างหลากหลาย ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับการจัดการเรียนรู้วิธีอื่น ๆ ในกิจกรรมสร้างสรรค์และกิจกรรมอื่น ๆ

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปากับการจัดการเรียนรู้วิธีอื่น ๆ ในกิจกรรมสร้างสรรค์และกิจกรรมอื่น ๆ

3. ควรมีการศึกษาถึงการนำวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปาไปใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านต่าง ๆ เช่น สังคม เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กาญจนา บุญส่ง. (2542). หลักการสอน 2542 โครงการตำราวิชาการราชภัฏเฉลิมพระเกียรติเนื่องในวโรกาสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเจริญพระชนมพรรษาครบ 6 รอบ.

เพชรบุรี : สถาบันราชภัฏเพชรบุรี.

ทิตินา แคมมณี. (2548). ศาสตร์การสอนองค์ความรู้ เพื่อจัดกระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542. (2542, 19). ราชกิจจานุเบกษา.

เล่ม116 ตอนที่ 74 ก. หน้า 23 – 25.

พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2545). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : เข้าส์ออฟเคอร์มีส์.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). **เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้**. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.

สมนึก ปฏิปทานนท์. (2542). **ผลของการเรียนการสอนด้วยวิธีสตอรีไลน์ที่มีผลสัมฤทธิ์**

ต่อการเรียนวิชาสังคมศึกษา และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ คม.

(การศึกษาและการสอน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อารี พันธุ์ณี. (2547). **ฝึกให้เด็กคิดเป็น คิดให้สร้างสรรค์**. ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไชยใหม่.

Guilford, J. P. (1968). **The Nature of Human Intelligence**. New York : McGraw-Hill.

Cook, T. D. and D. T. Campbell. (1979). **Quasi- Experimentation : Design and Analysis**

Issues for Field Settings. New York : Psychological Corporation.

Schirmacher, R. (1998). **Art And Creative Development For Young Children**. New York :

Delmar Publishers.

Torrance, E. P. (1962). **Guiding Creative Talent**. Englewood Cliffs, New Jersey :

Princeton Hall.

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา